

Prima lamentațiune: nenorocirile Ierusalimului

1 alef Cum de locuiește singură
cetatea cu un popor numeros!

A ajuns ca o văduvă
cea care avea multe neamuri!
Ea, care era prințesa provinciilor,
[acum] este supusă tributului!

2 bet Plânge noaptea amar,
lacrimile [șiroiesc] pe obrazul ei
și nu mai este nimeni dintre cei care o iubeau
care s-o mângâie.
Toți prietenii ei au înșelat-o,
i-au devenit dușmani.

3 ghimel Iuda a fost deportat spre mizerie și grea sclavie.
Locuiește între neamuri
și nu găsește loc de odihnă.
Toți urmăritorii lui îl ajung între strâmtorările sale.

4 dalet Drumurile Sionului suspină
pentru că nu este nimeni care să vină la sărbători;
toate porțile sale sunt devastate,
preoții săi gem și fecioarele sale sunt mahnite:
el este în amărăciune.

5 he Cei care-l oprimau au devenit capi,
dușmanii lui [au parte] de liniște,
pentru că Domnul l-a făcut să sufere
din cauza mulțimii răzvrătirilor lui.
Pruncii lui au mers în captivitate,
înaintea opresorului.

6 waw A dispărut de la fiica Sionului splendoarea ei;
căpeteniile sale au ajuns ca și cerbii care nu găsesc pășune:
umblă fără putere înaintea celor care îi urmăresc.

7 zain În zilele suferinței și ale rătăcirii sale,
Ierusalimul și-a adus aminte de lucrurile sale de preț
pe care le avea în zilele de odinioară.
Dar când poporul său a căzut în mâna opresorului,
nu a mai fost cine să-l ajute;
l-au văzut opresorii și l-au luat în răs
din cauza anihilării sale.

8 het Ierusalimul a păcătuit,
de aceea a devenit impur.
Toți cei care îl cinsteau îl disprețuiesc,

pentru că au văzut goliciunea lui,
și el a gemut și și-a întoars spatele.

9 tet Impuritatea lui este pe poalele mantiei sale,
nu și-a amintit de cele de pe urmă ale sale.

A căzut în mod surprinzător
și nu este cine să-l aline.

„Vezi, Doamne, suferința mea,
pentru că dușmanul s-a preamărit!”.

10 yod Opresorul și-a întins mâna asupra lucrurilor lui de preț;
[Ierusalimul] a văzut neamuri intrând în sanctuar,
unde tu porunciseși să nu intre în adunarea ta.

11 kaf Tot poporul suspină căutând pâine;
au dat lucrurile lor de preț pentru hrană,
ca să-i revină sufletul.

„Vezi, Doamne, privește, pentru că am devenit de dispreț!”.

12 lamed Să nu aveți [parte de așa ceva], voi cei care treceți pe drum!
Priviți și vedeți dacă este o durere ca durerea mea ce mă chinuie,
pe care Domnul m-a făcut s-o sufăr
în ziua mâniei sale aprinse.

13 mem Din înălțime a trimis foc în oasele mele și m-a cuprins;
a întins o plasă pentru picioarele mele
și apoi m-a răsturnat.
M-a dat devastării în toate zilele neputinței.

14 nun A legat jugul răzvrătirii mele de mâna lui:
se împletesc și urcă pe grumazul meu.
A făcut să cadă puterea mea,
Domnul m-a dat în mâini din care nu mă pot ridica.

15 samec Domnul i-a trântit pe toți vitejii mei în mijlocul meu;
a chemat asupra mea o adunare ca să-i zdrobească pe tinerii mei.
Domnul a călcat-o ca în teasc pe fecioara, fiica Sionului.

16 ayn De aceea, eu plâng,
ochii mei, ochii mei fac să curgă lacrimi,
căci s-a îndepărtat de mine cel care mă mângâie,
cel care îmi face sufletul să-și revină;
fiii mei sunt devastați pentru că dușmanul este puternic.

17 pe Sion își întinde mâinile,
dar nu este cine să-l mângâie.
Domnul a poruncit cu privire la Iacob
ca opresori să fie de jur împrejur
și Ierusalimul a devenit pentru ei o impuritate.

18 țade Domnul este drept,
căci m-am ridicat împotriva cuvântului.
Ascultați, toate popoarele, și vedeți chinul meu:
fecioarele mele și tinerii mei merg în captivitate.

19 qof I-am chemat pe cei care mă iubeau, dar m-au înșelat.

Preoții mei și bătrânii mei în cetate și-au dat duhul
în timp ce căutau hrană pentru ei
ca să facă să-și revină sufletele lor.

20 reș „Vezi, Doamne, căci sunt în strâmtorare!

Măruntaiele fierb în mine, inima se zvârcolește în interiorul meu,
căci m-am răzvrătit.

Afară, sabia m-a lăsat fără copii,
iar în casă este ca moartea.

21 șin Ei au auzit că suspin, dar nu a fost nimeni care să mă mângâie.

Toți dușmanii mei au auzit de nenorocirea mea și se bucură,
pentru că tu ai făcut-o;
ai făcut să vină ziua pe care ai anunțat-o,
și ei vor fi ca mine.

22 tau Fă să ajungă înaintea ta toată răutatea lor

și chinuie-i cum m-ai chinuit pe mine
din cauza tuturor răzvrătirilor mele!

Pentru că suspinele mele sunt multe
și inima-mi este frântă.

2.

Lamentațiunea a doua: ziua mâniei Domnului, asupra lui Iuda

1 alef Cum a acoperit-o Domnul cu întuneric pe fiica Sionului!

A aruncat din ceruri pe pământ frumusețea Israelului
și nu și-a adus aminte de scăunelul picioarelor sale
în ziua mâniei lui!

2 bet Domnul a înghițit și nu a cruțat toate locuințele lui Iacob.

În furia lui a dărâmat fortărețele fiicei lui Iuda,
a izbit la pământ și a profanat domnia și căpeteniile ei.

3 ghimel A frânt în mânia sa aprinsă toată țaria lui Israel,
a făcut să se întoarcă înapoi dreapta lui dinaintea dușmanului
și a aprins în Iacob un foc a cărui flacără devorează de jur împrejur.

4 dalet A întins arcul ca un dușman,
și-a ținut ridicată dreapta ca un opresor
și a ucis tot ce era plăcut ochiului în cortul fiicei Sionului:
și-a revărsat ca un foc mânia sa.

5 he Domnul a devenit ca un dușman:

I-a înghițit pe Israel, a înghițit toate palatele lui,
a prădat toate fortificațiile sale
și a înmulțit pentru fiica lui Iuda gemetele și suspinele.

6 waw A tratat cu violență ca pe o grădină cortul său,
a prădat adunarea sa și a făcut să se uite în Sion sărbătoarea și sabatul;
în indignarea mâniei sale, i-a disprețuit pe rege și pe preot.

7 zain Domnul a desconsiderat altarul său,

a disprețuit sanctuarul lui,
a închis în mâna dușmanului zidurile palatelor sale:
ei și-au înălțat glasul în casa Domnului ca într-o zi de sărbătoare.

8 het Domnul s-a gândit să ruineze zidul fiicei Sionului;

a întins o frânghie, nu și-a retras mâna de la nimicire,
a făcut să plângă întăritura și zidul: împreună suferă.

9 tet S-au cufundat în pământ porțile ei,
a distrus și a zdrobit zăvoarele sale;
regele și căpeteniile sale sunt printre neamuri,
nu mai este lege și nici profeții săi nu mai găsesc viziune de la Domnul.

10 yod Zac la pământ și tac bătrânii fiicei Sionului;
își presară țărână pe capete și se încing cu saci;
își pleacă la pământ capetele fecioarele Ierusalimului.

11 kaf S-au sfârșit în lacrimi ochii mei,
măruntaiele fierb, mi se varsă la pământ ficatul
din cauza zdrobirii fiicei poporului meu
când văd pruncii și sugarii leșinând în piețele cetății

12 lamed și zic mamelor lor: „Unde este grâu și vin?”,
atunci când leșină precum cei străpunși în piețele cetății,
dându-și sufletul la pieptul mamelor lor.

13 mem Ce mărturie să dau, cu cine să te asemăn, fiică a Ierusalimului?
Cu cine să te compar ca să te mângâi, fecioară, fiică a Sionului?
Căci mare ca marea este zdrobirea ta:
cine te va vindeca?

14 nun Profeții tăi au avut pentru tine viziuni și iluzii,
nu ți-au descoperit nelegiuirea,
ca să facă să se întoarcă [de la tine] captivitatea ta,
au văzut pentru tine profeții deșarte și ademenitoare.

15 samec Toți cei care trec pe drum bat din palme împotriva ta,
fluieră și clatină din cap împotriva fiicei Ierusalimului:
„Aceasta este cetatea despre care se spunea
că este desăvârșirea frumuseții,
bucuria întregului pământ”.

16 pe Toți dușmanii cască gura împotriva ta,
fluieră și scrâșnesc din dinți, spunând:
„Am înghițit-o; aceasta este ziua pe care am așteptat-o,
am dat de ea, am văzut-o”.

17 ayn Domnul a făcut ceea ce a plănuțit,
a împlinit cuvântul pe care l-a poruncit din zilele de odinioară;
a doborât și nu a cruțat,
a făcut să se bucure dușmanul din cauza ta
și a făcut să se înalțe puterea opresorului tău.

18 țade Inima lor strigă către Domnul.

Zid al fiicei Sionului, fă să coboare ca un râu lacrimi ziua și noaptea!
Să nu-ți dai răgaz și să nu te liniștești, fiică a ochilor tăi!

19 kof Ridică-te, strigă noaptea, la începutul străjilor,
revarsă-ți inima ca apa înaintea feței Domnului!
Ridică-ți palmele spre el pentru sufletul pruncilor tăi,
care leșină de foame la capătul tuturor străzilor!

20 reș Vezi, Doamne, și privește! Pe cine l-ai chinuit astfel?
Să mănânce femeile rodul lor,
pruncii pe care i-au dezmiardat!
Să fie uciși în sanctuarul Domnului preotul și profetul!

21 șin Zac la pământ pe străzi copilul și bătrânul;
fecioarele mele și tinerii mei au căzut de sabie.
I-ai ucis în ziua mâniei tale,
ai înjunghiat și nu ai cruțat.

22 tau Ai chemat ca în zi de sărbătoare groaza mea de jur împrejur
și nu a fost nimeni care să scape
și să supraviețuiască în ziua mâniei Domnului;
pe cei pe care i-am dezmiardat și i-am crescut, i-a nimicit dușmanul meu.

3.

Lamentațiunea a treia: suferințe și mângâieri

1 alef Eu sunt bărbatul care am văzut suferința,
sub toiagul furiei sale.

2 M-a condus și m-a făcut să umblu în întuneric
și nu în lumină.

3 Într-adevăr, și-a întors mâna din nou
împotriva mea toată ziua.

4 bet Mi-a îmbătrânit carnea și pielea,
mi-a zdrobit oasele.

5 A construit împotriva mea,
m-a înconjurat cu venin și chin.

6 M-a făcut să stau în locuri întunecoase
ca pe cei morți dintotdeauna.

7 ghimel M-a îngrădit cu zid ca să nu pot ieși,
mi-a îngreunat lanțurile.

8 Chiar și când strig și cer ajutor,
el îmi oprește rugăciunea.

9 Mi-a îngrădit căile cu pietre,
mi-a încurcat cărările.

10 dalet Ca un urs care pândește este el pentru mine,
ca un leu în locuri ascunse.

11 Căile mele le-a deviat,
m-a sfâșiat și m-a devastat.

12 Și-a întins arcul

și m-a fixat ca țintă pentru săgeată.

13 he A făcut să pătrundă în răunchii mei
săgețile tolbei sale.

14 Am devenit de batjocură pentru tot poporul meu,
refrenul lor toată ziua.

15 M-a săturat cu amărăciune,
m-a îmbătat cu pelin.

16 waw Mi-a sfărâmat dinții cu piatra,
m-a cufundat în praf.

17 Mi-ai îndepărtat sufletul de pace,
m-ai făcut să uit binele.

18 Am zis: „A pierit puterea mea,
speranța mea nu mai este în Domnul”.

19 zain Amintește-ți de suferința și de amărăciunea mea,
de venin și de pelin!

20 Sufletul meu își amintește
și este deprimat în mine.

21 Aceasta îmi revine în inimă,
de aceea aștept:

22 het bunătățile Domnului nu s-au sfârșit,
îndurările lui nu s-au terminat.

23 Ele se înnoiesc în fiecare dimineață.
Mare este fidelitatea ta!

24 Partea mea este Domnul – spune sufletul meu –,
de aceea îl aștept.

25 tet Domnul este bun cu cel care speră în el,
cu sufletul care îl caută.

26 Bine este să aștepți în tăcere
mântuirea Domnului.

27 Bine este pentru om
să poarte jug în tinerețea sa.

28 yod Să stea singur și să tacă,
pentru că l-a impus asupra lui.

29 Să-și pună gura în praf,
poate mai este vreo speranță.

30 Să-și dea obrazul celui care-l lovește,
să se sature de ocară.

31 kaf Căci Domnul nu îndepărtează
pentru totdeauna.

32 Dacă Domnul face să sufere, tot el va avea milă,
pentru că mare este bunătatea sa.

33 Căci el nu umilește din inimă
și nici nu face să sufere fiul omului.

- 34 **lamed** Când [cineva] strivește sub picioarele sale
pe toți prizonierii de pe pământ
- 35 sau când [cineva] viciază judecata unui om
în fața Celui Preaînalt,
- 36 când [cineva] măsluiește cauza unui om,
nu vede oare Domnul?
- 37 **mem** Cine este acela care să spună ceva și să se împlinească,
fără să fi poruncit Domnul?
- 38 Din gura Celui Preaînalt
nu ies oare nenorocirile și binele?
- 39 De ce să murmure omul cât e viu
și viteazul, în ciuda păcatelor sale?
- 40 **nun** Să ne cercetăm căile și să scotocim
și să ne întoarcem la Domnul.
- 41 Să ne ridicăm inimile pe palme
spre Dumnezeu care este în ceruri!
- 42 „Noi ne-am răzvrătit, ne-am revoltat,
tu nu ai iertat.
- 43 **samec** Te-ai acoperit cu mânie și ne-ai urmărit;
ai ucis și nu ai avut milă.
- 44 Te-ai acoperit cu un nor
ca să nu treacă la tine rugăciunea.
- 45 Ne-ai pus să fim gunoi și lepădătură
în mijlocul popoarelor.
- 46 **pe** Au căscat gura împotriva noastră
toți dușmanii noștri.
- 47 De groază și groapă am avut [parte],
dezolare și zdrobire”.
- 48 Râuri de apă fac ochii mei să curgă
din cauza zdrobirii fiicei poporului meu.
- 49 **ayn** Ochii mei varsă și nu încetează,
nu au tihnă
- 50 până când Domnul va privi din ceruri
și va vedea.
- 51 Ochiul meu chinuie sufletul meu
din cauza tuturor fiicelor cetății mele.
- 52 **ʔade** Dușmanul meu mă vânează fără motiv
ca pe o pasăre.
- 53 Au vrut să sfârșească viața mea în cisternă,
au tras cu pietre asupra mea.
- 54 S-au revărsat apele peste capul meu
și am zis: „Sunt pierdut”.
- 55 **qof** Atunci am chemat numele tău, Doamne,

din adâncul cisternei.

56 Tu ai ascultat glasul meu.

Nu-ți astupa urechea la geamătul meu și strigătul meu de ajutor.

57 Te-ai apropiat în ziua când te-am chemat
și ai spus: „Nu te teme!”.

58 reș Doamne, tu ai apărât cauza sufletului meu,
mi-ai răscumpărat viața.

59 Doamne, tu vezi oprimarea mea,
fă judecata mea!

60 Ai văzut toate răzbunările lor,
toate gândurile lor împotriva mea.

61 șiin Doamne, tu ai auzit toate ocările lor,
toate gândurile lor împotriva mea,

62 șoaptele celor care se ridică împotriva mea,
uneltirile lor contra mea toată ziua.

63 Privește-i când se așază și când se ridică:
eu sunt refrenul lor.

64 tau Întoarce-le răsplata, Doamne,
după fapta mâinilor lor!

65 Dă-le împietrirea inimii,
blestemul tău să fie împotriva lor!

66 Urmărește-i cu mânie
și nimicește-i de sub cerul Domnului.

4.

Lamentațiunea a patra: judecata Domnului cu privire la Sion

1 alef Cum s-a înnegrit aurul și s-a schimbat aurul cel mai bun;
pietrele sanctuarului s-au împrăștiat la capătul tuturor străzilor!

2 bet Fiii Sionului, prețioși și socotiți ca aurul fin,
cum de sunt considerați ca oalele de lut,
lucrarea mâinilor olarului!

3 ghimel Chiar și șacalii își dau drumul la sâni ca să-și alăpteze puii,
dar fiica poporului meu a devenit crudă ca struții din pustiu.

4 dalet Limba sugarului se lipește de cerul gurii din cauza setei,
pruncii cer pâine, dar nu este cine să le-o dea.

5 he Cei care se hrăneau cu delicatese stau dezolați pe străzi.
Cei crescuți pe purpură îmbrățișează gunoiul.

6 waw Nelegiuirea fiicei poporului meu
este mai mare decât păcatul Sodomei,
care a fost lovită într-o clipă
fără ca cineva să-și fi pus mâna pe ea.

7 zain Nazireii săi erau mai curați decât zăpada, mai albi decât laptele;

trupurile lor erau mai roșii decât corali,
chipurile lor erau ca safirul.

8 het Fața lor s-a întunecat mai mult decât funinginea;
nu mai sunt recunoscuți pe străzi,
pielea li s-a lipit de oase,
s-a uscat, a devenit ca lemnul.

9 tet Sunt mai fericiți cei străpunși de sabie
decât cei care sunt răzbiți de foame,
ei care se scurg răpuși din cauza lipsei roadelor câmpului.

10 yod Măinile femeilor, miloase, îi fierb pe copiii lor;
ei le-au fost aliment în timpul zdrobirii fiicei poporului meu.

11 kaf Domnul și-a satisfăcut furia,
și-a revărsat mânia lui aprinsă,
a aprins un foc în Sion care a devorat temeliile sale.

12 lamed Nu au crezut regii pământului și toți locuitorii lumii
că opresorul și dușmanul ar fi putut intra pe porțile Ierusalimului.

13 mem [Aceasta] din cauza păcatelor profeților ei
și a nelegiuirilor preoților ei
care au vărsat în mijlocul său sângele celor dreți.

14 nun Rățăceau ca niște orbi pe străzi, murdari de sânge,
ca nimeni să nu poată să le atingă hainele.

15 samec Îndepărtați-vă! Un impur!
Îndepărtați-vă, îndepărtați-vă,
căci fugeau și rățăceau spunând printre neamuri:
„Nu vor mai locui [aici]”.

16 pe Fața Domnului i-a împrăștiat,
el nu se va mai uita la ei;
nu au ridicat fața preoților,
nu au arătat bunăvoință față de bătrâni.

17 ayn Ni se tot sfârșeau ochii [așteptând] în zadar ajutorul nostru.
De la locul nostru de veghe am vegheat spre un neam
care nu putea să ne mântuiască.

18 țade Ei vânau pașii noștri ca să nu mergem pe străzile noastre;
s-a apropiat sfârșitul nostru, zilele noastre s-au împlinit,
pentru că a sosit sfârșitul nostru.

19 qof Urmăritorii noștri au fost mai iuți decât vulturii cerului,
ne-au fugărit pe munți și ne-au pândit în pustiu.

20 reș Respirația nărilor noastre, unsul Domnului,
a fost capturat în gropile lor,
el, despre care spuneam:
„Vom trăi la umbra lui printre neamuri”.

21 șin Veselește-te și bucură-te, fiică a Edomului,
tu, care locuiești în țara Uț!
Și peste tine va trece cupa:
te vei îmbăta și te vei dezgoli.

22 tau S-a umplut nelegiuirea ta, fiică a Sionului,
el nu te va mai deporta.
El va pedepsi nelegiuirea ta, fiică a Edomului,
și îți va dezvălui păcatele.

5.

Lamentațiunea a cincea: rugăciune în suferință

- 1** Amintește-ți, Doamne, de ce ni s-a întâmplat!
Privește și vezi ocara noastră!
- 2** Moștenirea noastră s-a întors la străini,
casele noastre, la venetici.
- 3** Am devenit orfani și nu mai avem tată,
mamele noastre sunt ca văduvele.
- 4** Apa noastră o bem pe argint
și lemnul nostru îl aduc la noi cu plată.
- 5** La gâtul nostru sunt urmăritorii noștri,
suntem obosiți și nu avem odihnă.
- 6** Am întins mâna noastră spre Egipt și spre Asiria
ca să ne săturăm de pâine.
- 7** Părinții noștri au păcătuit și nu mai sunt,
iar noi purtăm nelegiuirile lor.
- 8** Sclavii stăpânesc peste noi
și nu este cine să ne scoată din mâna lor.
- 9** Cu viețile noastre facem să vină pâinea noastră:
din cauza sabiei din pustiu.
- 10** Pielea noastră s-a înfierbântat ca un cuptor
de febra foamei.
- 11** Au umilit femei în Sion,
fecioare, în cetățile lui Iuda.
- 12** Căpeteniile au fost spânzurate cu mâinile lor
și fețele bătrânilor nu au fost cinstite.
- 13** Tinerii au purtat râșnița
și copiii s-au poticnit sub lemne.
- 14** Bătrânii au încetat să mai fie la porți,
tinerii, să mai cânte.
- 15** A încetat bucuria inimii noastre,
s-a prefăcut în jale dansul nostru.
- 16** A căzut cununa de pe capul nostru.
Vai de noi, căci am păcătuit!
- 17** De aceea ni s-a frânt inima,
pentru acestea ni s-au întunecat ochii.

¹⁸ Pe muntele Sionului care este devastat,
vulpile umblă pe el.

¹⁹ Dar tu, Doamne, ești în veci
și stai pe tronul tău din generație în generație.

²⁰ De ce ne uiți pentru totdeauna
și ne părăsești pentru multe zile?

²¹ Fă-ne, Doamne, să ne întoarcem la tine și ne vom întoarce!
Înnoiește zilele noastre ca mai înainte!

²² Oare ne vei respinge și te vei mânia pe noi peste măsură?